

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně zpravodajky Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci navrhovatele: **Karel Vávra - potraviny s.r.o.**, sídlem Uruguayská 77/21, Praha 2, zastoupený JUDr. Michaelou Pechovou Vosátkovou, advokátkou, sídlem Muchova 233/1, Praha 6, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu na zrušení části mimořádného opatření odpůrce ze dne 10. 4. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-2/MIN/KAN, ve znění mimořádného opatření odpůrce ze dne 12. 4. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-3/MIN/KAN, a mimořádného opatření odpůrce ze dne 19. 4. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-4/MIN/KAN,

t a k t o :

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Navrhovatel se podaným návrhem ze dne 16. 4. 2021, doručeným téhož dne Nejvyššímu správnímu soudu, domáhal zrušení části (čl. I bodu 7) mimořádného opatření odpůrce ze dne 10. 4. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-2/MIN/KAN (ve znění pozdějších mimořádných opatření), vydaného s odkazem na § 80 odst. 1 písm. g) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“), a s odkazem na § 2 odst. 1 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „pandemický zákon“). Napadeným opatřením odpůrce dle § 69 odst. 1 písm. b) a i) a odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví a dle § 2 odst. 2 písm. b) až e) a i) pandemického zákona omezil obchod a služby, setkávání osob a právo pokojně se shromažďovat podle zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím.

[2] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 22. 4. 2021, č. j. 6 Ao 11/2021 - 48, zrušil návrhem napadené opatření, nejsou v souzené věci splněny podmínky, na základě kterých by mohlo řízení dále pokračovat. Chybějící předmět řízení

je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který vede k odmítnutí návrhu dle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Jinak řečeno, nelze rozhodovat o tom, co již bylo zrušeno a neexistuje (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, č. j. 8 Ao 6/2010 - 98, nebo již usnesení ze dne 22. 4. 2009, č. j. 3 Ao 5/2007 - 85).

[3] K postupu dle § 13 odst. 4 věty první pandemického zákona, podle kterého *pozbyli mimořádné opatření platnosti v průběhu řízení o jeho zrušení, nebrání to dalšímu postupu v řízení* (aplikovaného např. v řízení vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 Ao 1/2021), Nejvyšší správní soud doplňuje, že smyslem přijetí tohoto ustanovení zákona bylo reagovat na situace, kdy odpůrce opakovaně vydává obsahově obdobná mimořádná opatření v krátkých časových intervalech, čímž reálně znemožňuje jejich soudní přezkum. O takovou situaci se však v posuzované věci zjevně nejedná. Ke zrušení napadeného opatření došlo na základě provedeného soudního přezkumu Nejvyšším správním soudem, nikoli tedy postupem odpůrce, který by reálně znemožňoval ochranu subjektivních práv navrhovatele, čemuž má bránit právě speciální ustanovení § 13 odst. 4 pandemického zákona. V daném případě byl požadavek na poskytnutí soudní ochrany ve vztahu k napadenému opatření naplněn a jeho zrušením bylo dosaženo výsledku soudního řízení, kterého se navrhovatel podaným návrhem domáhal.

[4] Nejvyšší správní soud proto návrh v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení spočívající v chybějícím předmětu řízení.

[5] Zároveň doplňuje, že nová mimořádná opatření přijatá odpůrcem v návaznosti na soudem zrušené mimořádné opatření mohou být napadena novým návrhem; podle § 13 odst. 2 pandemického zákona platí, že návrh na zrušení opatření obecné povahy (mimořádného opatření) lze podat do jednoho měsíce ode dne, kdy návrhem napadené mimořádné opatření nabylo účinnosti. Nejvyššímu správnímu soudu je z jeho úřední činnosti známo, že tak navrhovatel učinil a nový návrh podal (řízení je vedeno pod sp. zn. 8 Ao 4/2021).

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2021

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu